

61. Mojega brata žena, moja svakinja, moje žene in njenega brata in njene sestre devirnja ali svakernja.
62. Moje svakinje oče, moj svaker.
63. " " mati, moja svakernja.
64. Mojega svakra in moje svakernje otroci, moji svekri, moje svekerine.
65. Moje sestre mož, moj svak, ali šurja, moje žene, njenega brata in njene sestre sveker.
66. Mojega svaka oče, moj svaker.
67. " " mati, moja svakernja.
68. Mojega svaka in moje svakernje otroci, moji svekri, moje svekerine.
69. Mojega svakra in moje svekerine otroci, moji svekerniki in moje svekernikine.
70. Mojega brata sin, moj bratanec.
71. " " hči, moja bratančina.
72. Moje sestre sin, moj sesternik.
73. " " hči, moja sesterina.
74. Mojega bratranca žena, moja bratančinja.
75. " " sin, moj bratančič.
76. " " hči, moja bratančičina.
77. Moje bratancine mož, moj bratančnjak.
78. " " sin, moj bratančič.
79. " " hči, moja bratančičina.
80. Mojega sesternika žena, moja sesternikinja.
81. " " sin, moj sestričnik.
82. " " hči, moja sestričina.
83. Moje sesterine mož, moj sesternjak.
84. " " sin, moj sestričnik.
85. " " hči, moja sestričina.
86. Jez.
87. Moja žena, mojega brata in moje sestre svakernja.
88. Moj sin, mojega brata in moje sestre bratanec.
89. Mojega sina žena, moja sinaha, snaha ali nevesta, mojega brata in moje sestre divirnja ali svekernja.
90. Mojega sina sin, moj vnuk, moj sinovec, mojega brata in moje sestre bratančič.
91. Mojega sina hči, moja vnukinja, sinovlja, sinkina, mojega brata in moje sestre bratančina.
92. Mojega vnuka žena, moja vnukinja.
93. " " sin, moj vnučič, ali sinovlek, sinovčič, mojega brata in moje sestre bratančičnik.
94. Mojega vnuka hči, moja vnučičina, moja sinovlenkina, mojega brata in moje sestre bratančičkina.
95. Moja hči, mojega brata in moje sestre bratančina.
96. Moje hčere mož, moj zet, mojega brata in moje sestre devir ali sveker.
97. Moje hčere sin, moj vnuk, hčerovlik, zetnik.
98. " " hči, moja vnukinja, hčerovlja, zetina.
99. Mojega vnuka ali hčerovleka žena, moja vnukinja, hčerovlekinja, zetnikinja.
100. Mojega vnuka ali hčerovleka sin, moj vnučič, moj hčerovlevik.
101. Mojega vnuka ali hčerovleka hči, moja vnučičina, moja hčerovlevkina.
102. Moje vnukine mož, moj vnuknjak.
103. " " sin, moj vnučič, moj hčerovlevik.
104. " " hči, moja vnučičina, moja hčerovlevkina.

Iz tega sestavka se dá lahko rodovnik v podobah zrisati, kar utegne v marsikakšini okoliščini velike važnosti biti.

Prosimo pri ti priliki tudi za dovolj nabirkov pravih slovenskih besed in izrekov od vsih krajev, ki se naj pošiljajo ali vredništvu „Novic“, ali pa naravnost meni.

V Ljubljani 6. avgusta 1855. Janez Zalokar, fajmošter.

NB. V zadnjem natisu prvega dela tega rodovnika se je nekaj pomot v končnicah primešalo; so prošeni bravci jih po tem izgledu poravnati.

Kratkočasnica.

Iz Pariza.

Dva mojstra iz Nemškega, ki sta šla obertnijsko razstavo ogledavat, delata ob odhodu iz Pariza s kerčmarjem rajtingo za stanovanje in druge stroške.

Pravijo, da nekteri kerčmarji v Parizu zdaj zlo stiskajo ptuje, ki pridejo razstavo ogledavat. Dva parska mojstra iz Monakovega naletita na takega odertnika. Pred odhodom jima prinese kerčmar račun po tolarjih, ne frankih zrajan, kakor sta sama želela, ker sta rekla, da se v frankih ne iznajdeta tako lahko. Vendar mislimo, da račun ta spada bolj v versto kratkočasnic kakor resnice.

Deset dni stanovanje, na dan po 4 tolarje, znese 40 tolarjev.

Za božji čas! pravi eden mojstrov, pri nas stanujem za 40 tolarjev celo leto! „Tiho, tiho, gospóda! le svojim rojakom rajtam tako cenó (kerčmar je bil tudi Parc), vsak drug mora več plačati.“

Za sveče in vžigavne klinčke 4 tolarje.

Kaj, koliko? zarenči eden mojstrov; ko bi bila kaj takega vedila, bi bila prinesla sveče seboj; pri nas velja cel funt sveč 8 grošev in sto žepjenih klinčkov 1 krajcar. „Gospoda! če bi si ne bili rojaki, bi bila svečava še dražja“ — jim kratko odgovori kerčmar.

Za vodo za umivati in piti 2 tolarja.

A! to pa ni mogoče, to ste se zmotili! „Kolikor je zapisano, toliko velja, pa ne cempere manj — odgovori kerčmar — prav za prav bi mogla tako dobra voda, kakor se pri meni dobiva, še dražja biti; — ker smo pa rojaki — —

Za kofè in žemlje 8 tolarjev.

V tem ste se pa vendar zmotili, dragi rojak! saj to ne more biti. Pri nas ima za 8 tolarjev cela družina naj manj pol leta dosti kofeta. „Je pa tudi kofè, da se Bogu usmili, saj vém — reče kerčmar — na 4 bokale vode 3 zernja kofeta! Tukaj ljuba našinca! sta pa drugo kapljico pila.“

Za postrežbo za hišno, natakarja in hlapca 4 tolarje.

Kako? 4 tolarje? — „Da! 4 tolarje — odgovori kerčmar, ne krajcarja manj.“ — Saj še natakarja (kelnerja) vidila nisva, ampak le samo hišno! — „Hišna je moja hči, in ona opravlja tudi službo natakarja.“ — Pa tudi od hlapca ni bilo ne duha ne sluha! — „Moja hči je obenem tudi hlapec.“ — Na, predragi rojak! brez zamere, — to se pa vendar le pravi ljudi oderati! — „Zakaj? kaj ne more vsega tega hči moja opraviti? Če vse to zasluži ona sama, nima gostom zato nič mar biti.“ — No! ali je zdaj račun pri kraji? „Še nekaj malega pride.“

Za ubiti vodni verč in za dve ubite šipi 3 tolarje.

Da bi vas muri popil! Kaj pa je spet to? Kdo naji pa je kaj ubil? Jez nič, moj tovarš tudi nič! — „Res, da vidva nista nič ubila, al moja hči, natakar, je verč in šipi v vajem stanovališču ubila; kar bi se ji ne bilo primerilo, če bi vama ne bila stregla, in po francozki postavi sta dolžna to plačati.“ — To je pač lepa postava! — zagodernja eden mojstrov — ali imate še kaj več taci? pravi, in bere naprej:

Za moje spremljevanje po mestu in tolmačenje 10 dni po 2 tolarja, znese 20 tolarjev

Naj bi te zl — nabasal! Kaj tudi to je zarajtano? Kar je preveč je preveč, tega ne plačava po nobeni ceni. — „No! to bi bila lepa, da bi bil zastonj z vama čas zgubljal!“ — Saj ste z nama tudi jedli in pili — ga zaverneta zlo razkačena gosta. — „No! če bi ne bil imel jesti in piti, kaj mislita, da bi bil spod tri tolarje na dan z vama okoli po mestu kobacal?“

Prijatelj! — reče tovarš tovaršu — že vidim, da v Parizu je boljše „rajtingo brez birta delati“ kakor „z birtom“. Enkrat in pa nikoli več pri takem — ljubeznjivem rojaku!

Če je ta povestica tudi enmalo prenapeta, vendar ni nemogoča — saj tudi ni treba tako deleč iti, da se, kadar je kje kaj veliko ljudi v gostivnicah, enaka odertija tudi drugod nahaja.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Celovca. 1. dan t. m. je tukaj podružnica c. k. dunajske banke z dostojno slovesnostjo v djanje stopila. Take podružnice po vsih večjih mestih so velika podpora trgovcem, ki so v zadregi, da hitro gotovega denarja potrebujejo; tu ga dobijo proti temu, da ji menico (Wechsel) izročijo in 4 od 100 fl. obresti plačajo. — (V Ljubljani še zmiraj zdihujejo trgovci po taki napravi, — pa od nobene strani ni sledú, da bo kmalo kaj.)

Iz Gradca 7. avg. Vsak voz ljubljanske železnice nam pritira več novih gostov iz Laškega, ki bežijo pred kolero. Vse gostivnice so polne in dragina zato čedalje večja. Pravijo, da je že čez 2000 ptujih ljudi zdaj tukaj.

Od sv. Tomaža pri Velki Nedelji na Štajarskem 29. julija *). Kakih 7 let je preteklo, kar so nek zlo star mož, nar bližji sosed tukajšne farne cerkve, umerli, kateri so vedno terdili, da pred nočejo umreti, dokler ne bodo novega velikega zvona iz bele line peti slišali. Niso sivi starček tega dočakali! Večkrat se je že godilo za nove zvonove, ali vselej je spodletelo, ker ni bilo moč več glav pod en klobuk spraviti. Še le to leto so novi gospod župnik že mnogokrat začeto delo srečno dognali, da je gosp. Samasa v Ljubljani 4 nove zvonove v delo dobil, in ko so iz železnice v Račji na vozove naloženi in slovesno sem pripeljani bili, so danes 29. julija nam pervikrat zapeli v lepi cerkveni svečanosti. Na licih vsih pričujočih se je lahko bralo, kako globoko sveta harmonija Samasovih zvonov v serca vernih sega. In res! rajske veselje je bilo slišati, kako lepo so zvonovi vbrani, in v kak milem akordu glasno in veličastno donijo!

Čretni M.

Iz Zagorja na Notrajskem 5. avg. Lep izgled prave ljubezni do bližnjega naj oznanijo danes „Novice“ svojim bravcem! Neki kmet, posestnik četertinke grunta, se je v sedanjih slabih letinah nekoliko zadolžil, in ker ga upnik več čakati noče, mu tožbo napravi in reveža na kant prižene, da mu je imelo 31. dan p. m. vse prodano biti. Usmiljeni mož z imenom F. je ravno pred ta večer pred županovo hišo v družbi sedel, ki se je pogovarjala to in uno, kar vidi zgorej imenovanega kmeta vsega žalostnega in pobitega memo iti. Pri ti priči reče okrog stoječim sosedom: „Možje! v serce se mi ta človek smili, ker bo jutri z ženo in šesterimi otroci za ta majhni dolg po svetu pognan; kaj bi bilo, če ni že prepozno, ker bo jutri že ob devetih zadnja dražba, ako bi ga mi rešili iz velike nadloge? V naši vasi je še čez sto gospodarjev, se vé da tudi veliko siromakov, pa če bi mu tisti, kateri več premoremo, več podelili, bi ga utegnili vendar rešiti, kaj pravite, dragi prijatli?“ In vsi mu z enim glasom odgovoré: „Pametna misel, sosed, je to. Vsak nekoliko bomo dali“. V tem pridejo duhovni gospod memo in vprašajo: kaj pa se menite možje? Ko slišijo, da gré za pomoč siromaku, veselo poterdijo lepi namen in rekó: Prav, le dajte! jez bom tudi nekatere goldinarje pridjal; le pojte nabirat, preden bo noč! Župan gosp. Rozman vzame berž seboj dva odbor-nika, in vsi hitijo po vasi od hiše do hiše. Ko bi trenil, so nabrali kolikor je bilo potrebnega rešiti grunt. — Je pač to lepo obnašanje Zagorcov, ktero je vredno očitne hvale!

Fr. Žnidaršič.

*) Ljubo nam bo, ako nam večkrat kaj pišete iz svojega kraja.

Vred.

Iz Ljubljane. V četrtek se je naš gosp. deželni poglavar podal na Notrajsko, obiskat tiste kraje, kjer je kolera in revšina naj huja. Gotovo ta pot ne bo brez tolažbe za tiste kraje. Po bistriškem kantonu je nadloga še zmiraj naj huja. — Ravno naznanja gosp. predsednik zdravilskega odbora, da so prečastiti deželni poglavar v spomin kmalnega godú Njih Veličanstva 100 fl. darovali v podporo revežem, ki za kolero zbolijo.

Novičar iz raznih krajev.

Za ljudske šole po deželi je c. k. ministerstvo nauka sledeče ukazalo: Vsaka šola mora imeti stanovitne dohodke (dotacijo), iz katerih ima učitelj svojo plačo do-bivati; če je ne dobiva, se ima na gosposko obrniti, in ona mu mora na pomoč biti; tudi ni pripušeno, dajatev v blagu premenovati v denar manjšega zneska, kakor je blago vredno, iz napačne misli, da je že dosti, ako se izkaže šolski dohodek z 130 fl. — Nikoli se naprava takošne stranske ali podružnične šole ne sme pred dovo-liti, dokler ni farna ali matična šola popolnoma in z vsem oskerbljena, kar je predpisano za tako šolo, ker skušnja učí, da se dostikrat za napravo podružničnih šol le samo za tega voljo prosi, ker je farna šola v slabem stanu. — Pri farnih šolah na deželi se ima nezadostni poldnevski nauk popolnoma odpraviti, ker je gotovo, da učitelj, ki se je dopoldnev kvarjal s cerkvenimi opravili, bo le popoldne v šoli malo opravil. — Iz Pešta se piše, da se je po-slednji čas toliko žita iz spodnje Donave pripeljalo, da je že skor magacinov premalo. — V dvéh vaséh Galicije, namreč v Kozanovki in Korolovki se je te dni go-veja kuga začela; berž se je vse storilo, da se bolezen ne razširi dalje. — Zdravniška preiskava je razodela, da okoli Valone (v turški Arbanii) ni človeške kuge, zato je desetdnevna kontumacija proti Arbanii spet preklicana; le v vasi Mavrova je poslednji čas umerl en gospodar in več njegove družine jih je zbolelo, ker so meso za vran-čnim prisadom bolne ovce jedli. — V Nani blizo Ostrogona (Gran) na Ogerskem je unidan 10 ljudi hipoma znorelo po reženem kruhu, ki je bil iz moke spečen, v kateri je z žitom vred bilo veliko ljulike, ktera je omoti-čen strup. — Iz Kríma še zmiraj nič novega; le toliko je gotovo, da se bo kmal kaj groznega slišalo, ker na obéh stranéh se pripravljajo na kervavi boj; francoska vlada je ukazala v Carigradu 6000 postelj za ranjene in bolne pripraviti. — Lord Rusel je v deržavnem zboru 7. t. m. pobitega serca govoril od prihodnosti krimske vojske in že-ljo izgovoril, naj bi laške vlade svojo politiko premenile, da jim ne bo treba ptujih posadk. (Za Napolitansko se nek šiba pripravlja.) Lord Palmerston se je v ravno ti seji zavezal k krepkemu vojskovanju in je zagotavljal, da avstrijska vlada ne bo nič žalega počela zoper za-veznike. — Kralj hanoveranski je 1. dan t. m. preklical ustavo od leta 1848. — V Nizozemlji so, kakor so „No-více“ ob svojem času povedale, harlemsko morje po-sušili; to je vladi prizadalo 9 milijonov stroškov; večidel posušenega zemljišča je že te dni prodala za 8 milijonov; dosto ga ima pa še prodati. — „Allg. Zeit.“ piše iz Du-naja, da je škof v Lincu v zgornji Avstrii prepovedal, da v prihodnje se ne smé nobena ženska več na ime Marije kerstiti; enaka prepoved je večidel po vsih katoliških de-želah zastran imena Jezus; le na Španjskem in španjskih naselitvah v Ameriki se sliši pogostoma Jezus kot kerstno ime. — Sloveči vremenski prerok iz Jolsve na Ogerskem je 27. julija v 60. letu svoje starosti za kolero umerl bil je ta prerok evangelijsk fajmošter in visoko učen mož dr. Samuel Ferjenščik; prijatli njegovi bojo njegove spise v naravoslovskih vednostih na svitlo dali.

Zavoljo sv. praznika v sredo, pridejo prihodnje „Novice“ že v torek na svitlo.